Ludolf Broekema

Ludolf Dirk Broekema is geboren op 14 november 1911 in Leeuwarden. Hij was de zoon van Cornelis Broekema en Christien Bakker. Ludolf had een oudere zus Marianne (1910) en een broertje Cees (1921). Hun vader overleed in 1940.

Vanaf zijn tiende jaar groeide hij op in Wageningen. Zijn vader was hoogleraar Plantenveredeling aan de Landbouw Hogeschool. Zijn moeder was de grondlegster van het huishoudonderwijs. De Wageningse Huishoudschool kreeg na de oorlog haar naam.

In Wageningen ontstond al snel na de start van Scouting in Nederland de Vereeniging voor Scoutswerk in Wageningen. In 1911 namen ze hun reglement aan. Later ontstonden twee groepen, de groene onder leiding van Hopman de Voogd en de paarse troep, onder leiding van vaandrig Heeroma. Na zijn overlijden werden de troepen weer samengevoegd en naar hem vernoemd, de Heeromagroep. Na een tijd in de feestzaal van studentensociëteit samengekomen te zijn, kregen de padvinders in 1928 een clubhuis aan de Domeinweg. Met de komst van hopman Broekema groeide de groep weer en ontstonden in 1936 weer twee troepen, met hopman Ludolf Broekema bij de Heeromatroep en hopman dr. Jan Boes bij de Otto van Gelregroep. Hij nam met zijn scouts deel aan de Wereld Jamboree in Vogelenzang in 1937.

Ludolf Broekema was hopman van deze groep van 1935 tot 1940. Hij studeerde medicijnen in Utrecht. Op zijn motorfiets kwam hij op zaterdag naar Wageningen. Op de zondagochtenden was er instructie en konden klasse-eisen worden afgelegd bij het troephuis aan de Domeinweg. Zijn moeder was voorzitster van de plaatselijke afdeling van het Nederlandsche Meisjes Gilde (NMG, later Nederlandse Padvindsters Gilde, NPG). Ze was bij de opening van het nieuwe troepenhuis en bij de jaarfeesten in Junushoff. Ook de zus van Ludolf was actief. Ze was in 1927 padvindster bij de afdeling Wageningen van het Nederlandsche Meisjesgilde.

Ludolf Broekema werd tijdens de mobilisatietijd onder de wapenen geroepen. Hij was reserve 1e luitenant, ingedeeld bij de 3de afdeling van het 8ste Regiment Artillerie (III-8 R.A.). Hij was commandant van de afdelingsstaf, tevens eerste officierverkenner en in die functie betrokken bij de Slag om de Grebbeberg. Kort na de demobilisatie, op 27, 28 en 29 mei 1940, werkte hij zijn tijdens de veldslag gemaakte aantekeningen uit. Het is een indrukwekkend verhaal, vooral omdat de Nederlandse artillerie in de ochtend van 11 mei 1940, mede door zijn waarnemingen, het centrum van zijn woonplaats binnen luttele ogenblikken volkomen in puin schoot.

Nadat de bevolking van Wageningen na de capitulatie in 1940 was teruggekeerd van de evacuatie, was hopman Broekema afgestudeerd en verliet de groep. Veel jongens mochten van hun ouders geen lid meer zijn van Scouting, omdat de Duitse bezetter steeds meer beperkingen oplegde en Scouting in Duitsland had verboden. De Otto van Gelregroep werd

opgeheven en een aantal jongens daarvan werden opgenomen in de Heeromagroep, geleid door hopman Jules van Wesemael.

Op 24 mei 1941 trouwde hij in Renkum met Hendrika Johanna Wilhelmina Friederich (1914). Zij was apotheker.

Na het verbod op Scouting op 2 april 1941 kwamen een tiental scouts wekelijks nog samen, onder leiding van hopman Jules van Wesemael. De gebouwen en het resterende groepsmateriaal werd in beslag genomen en overgedragen aan de Jeugdstorm. Eén van de gebouwen ging om onverklaarbare redenen tijdens de oorlog in vlammen op. Een scout kon het niet aanzien dat het gebouw door de jeugdstorm gebruikt werd. Het andere gebouw ging verloren aan houtroof.

Het ouderlijk huis van Ludolf stond in de oorlog aan de Englaan. Tijdens het bombardement op de Sahara, een wijk aan de oostkant van Wageningen, op 17 september 1944 werd ook deze woning zwaar getroffen. Onder de familie Broekema vielen daarbij geen slachtoffers.

Na de oorlog vestigde Ludolf zich als huisarts in het Drentse Diever, waar hij bekend werd als regisseur van de plaatselijke toneelvereniging. Hiermee organiseerde hij Shakespeare-opvoeringen in een door hem geïnitieerd en gerealiseerd openluchttheater. Hij ontving hiervoor in 1956 de Zilveren Anjer en in 1978 de Culturele Prijs van Drenthe en is geridderd in Orde van Oranje-Nassau.

Zijn vrouw richtte in Diever in 1946 een groep op voor meisjespadvindsters op, die zich aansloot bij het Nederlandse Padvindsters Gilde. Een jaar later richtte Ludolf een padvindersgroep voor jongens op en was min of meer beheerder van het kampdeel van landgoed Berkenheuvel in Diever. De groep werd in februari 1948 door districtscommissaris Kleffens geïnstalleerd. In 1948 werd dokter Broekema ook oubaas bij de groep. In 1972 ontving hij de Gouden Jacobsstaf voor zijn diensten aan de padvinderij.

De jongens- en meisjesgroep in Diever zijn rond 1970 gefuseerd tot de huidige Schultegroep.

Ludolf is overleden op 31 maart 1979 in Assen.

Meer informatie

Jaargang 2011-1973 | HV Oud Wageningen
Ludolf Dirk Broekema - Wikip0078edia
Ludolf Dirk Broekema (geheugenvandrenthe.nl)
Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no 1, 1936 » 1936-01 - Pag. 37 | Delpher
Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 26, 1940, no 10, 1940 » 1940-11 - Pag. 30 | Delpher
Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 29, 1946-1947, no 10, 1947 » 1947-07 - Pag. 20 | Delpher
Schultegroep - Scoutpedia.nl (scoutwiki.org)
Scouting die Wiltgraeff (scouting-wageningen.nl)

Registratie Cornelis Broekema & Dorothea Catharina Helena Christina Bakker & Marianne Madzy Margaretha Broekema & Ludolf Dirk Broekema in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven
Huwelijk Ludolf Dirk Broekema & Cornelis Broekema & Dorothea Catharina Helena Christina Bakker & Hendrika Johanna Wilhelmina Friederich & Johan Coenraad Hendrik Friederich & Hendrika Johanna de Haan op 24 mei 1941 te Renkum » Open Archieven
De padvindster, jrg 2, 1927-1928, no. 3, 01-04-1927 » 01 apr 1927 - Pag. 8 | DelpherOud-Wageningen_2_2019.pdf (oudwageningen.nl)
Wageningen Courant, 26 februari 1947
119-Scouting-Die-Wiltgraeff-Plaatsingslijst-v2023.pdf (wageningen.nl)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.